DONGÓ

A Garabonciás

XIII. év. 3. szám. 1915 február 1. Cleveland, O.

A DERÉK PAPIRKOSÁR.

A "New York Tribune"-ból.

A "VÖRÖS ÖRDÖGÖK".

— Wilhelm Herbert. —

(A müncheni Fliegende Blätterből.)

Tompán dübörög
Messzünnen a föld, az örök.
Mélysége nyilt-e meg
S onnan közelit
E sereg?
A "vörös ördögök!"
Itt vannak, itt!
A lihegő cimpákból
Fuj forrva lehelletök.
Szilaj szivökben
Harcvágy heve lángol:
"királyért és Hazáért!"
Emelkedik a nyeregben
A lovasnak ércalakja.
Villámlik a szem!
Dühöng a kar!
Zuhog a csapás!
Megtörten, a rőt homokba
Hull nyögve az ellen.
Összébb szorul, összébb
Remegő testével a mén:
Lovas csata lángja lövell szét!
"Szülém!"
Egy vad sikoltás,
S az ifju hős, sziven találva,
Halálra válva
Nyergéből csak lesuvad.
"Ég veled, pajtás!
Megboszul a had!"
És rajta keresztül,
Mint Számum tüzfolyama,
Vihar, fatetőket ölő:
Ugy robban elő
A kardpengék rohama.
Előttük ott mén,
Eleresztve kantárszárát,
Sötét csatamén jén
A magvető Halál
És hinti, hinti alá
A fekete sorsokat.
Hörgő, ziháló testhalom!
A tépett csorda
Irháját hordja;
Mögötte, tiporva,
Habzó dereku
Paripák hada fu.
Iszonyodva, fejeveszetten
Szalad az ellen!
De a győzelmes csapat
Elküldi forró éljenét
Hozzád, Te Szent Hon!
S küld méla gondolatokat,
Te sápadt hős, feléd,
S hozzád, Te édes rózsa, otthon!

Forditotta **Vikár Béla.**

SZÁLLÓ IGÉK.

Nyulat nevelt, mint az alphai bodik.

Két alphai bodi házinyulakat nevelt és hogy a falánk állatoknak a táplálása minél kevesebbe kerüljön, rendszeresen akkor mentek lóherét vásárolni, amikor a farmer nem volt otthon, vagy magyarán, lopni jártak. A farmer is megsokalta a lóhere hiányt, egy izben megleste a fiaival a bodikat, s amikor már félig volt a zsák lóherével, előugrottak s meg akarták fogni a tolvajokat, akik természetesen szaladásnak vették a dolgot s oly gyorsan járt a lábuk, akár a leggyorsabb nyulé. A farmer sem tágitott s mire a kisebbik bodi kifogyott a szuszból, utolérte, elvette tőle a zsák lóherét s ugy vagdosta a bodi hátához, hogy hetet is bukfencezett örömében és még örült, hogy a farmer "komának" nem szóllittatta, hanem megelégelte az alapos elpáholással. Most ha valakit rossz cselekedeten fognak és jól elverik, rámondják, hogy ez is nyulat nevelt, mint az alphai bodik.

Olcsó hust vettek, mint a lackawannai bodik.

Egyik lackawannai burdosházban három bodi nagyon drágálta a hust, amit a "bucseros" szállitott, hát elhatározták, hogy bemennek Buffaloba és az ottani "marketről" hoznak valami finom és olcsó rágnivalót. Vásároltak is kocsonyának való jó körmöket elég olcsón. A hussal megrakodva indultak a bodik hazafelé. Utközben betértek a szalónba, hogy az olcsó vásár örömére egy kis "mérgest" szedjenek be. A mérges erősebb volt, mint a bodik, hát bizony tántorogva hagyták el a bárét s indultak az országut felé. Utközben összevesztek valamin s egymás fejéhez vagdosták a kocsonyának valót. Szerencsétlenségükre éppen akkor vetődött arra valami kóbor kutya s felkapott egy hatalmas csülköt s szaladt vele a világba. A bodik sem voltak restek, hamarosan kibékültek és most már egyesült erővel üldözték a tolvajt s dobálták a finom kocsonyának valóval, de sohasem tudták eltalálni. A kutya pedig csakhamar eltünt a legizletesebb falattal. Nagy bosszusan szedték össze a bodik a kocsonyahust az ut porában s hazaérve olyan dáridót csaptak, hogy annak költségeiből egy jóravaló hizót is vehettek volna. Most, ha valaki ráfizet a fukarságára, ráolvassák a fenti mondást.

Kihuzta az ötbül az egyet.

A mckeesporti burdosgazda nagyon féltékeny volt a miszi-szére, még a saját burdosaitól is féltette őt. Azért gondolt egy nagyot s az összes bodinak kiadta a "tájmot". A bodik igaztalannak találták a miszter eljárását, hát nem akartak muffolni. Ezen összevesztek a miszterrel, széttörtek egypár széket s annak lábával verték el a burdosgazdát mielőtt "gudbájt" mondtak volna a ház küszöbének. Most, ha ott jól elvernek valakit, azt mondják, hogy kihuzta az ötből az egyet.

Engedett, mint a gömöri bodinak a macska.

Ugyancsak szorongattak a kutyák egy kóbor macskát a "plézen". Hiába nyávogott és prüszkölt szegény, majdnem otthagyta a bőrét a dühös ebek között. Valahogy nagynehezen mégis sikerült a szegény cicának magát kiszabaditania és utcu, fel a legközelebbi fára. Látta a macska veszedelmét egy Gömörből ideszakadt zöld bodi, odament a fához s látván, hogy a cica nagyon alacsonyan kapaszkodik, nehogy a felugráló kutyák elérjék, feljebb akarta tolni a fára. A macska félreértette a bodi jószándékát, elkezdett nyávogni, és nem engedte magát feljebb tolni. A bodi pedig egyre mondogatta: "Engedj már, te bolond". Végre is a macska megunta a sok piszkálást és engedett. Persze a bodinak nem volt köszönete benne, mert alig birta kezéről és ruhájáról lemosni, a macska engedékenységének nem éppen illatos következményeit. Most ha valaki hasonló bolondot csinál, ráolvassák a fenti mondást.

TARKA TRÉFÁK.

—o—

Szégyen.

A kis Elza, aki az első elemibe jár, mikor az iskolából hazajön, megáll a két nap előtt született testvérkéje ágyánál. A kicsin szép, csipkés ingecske van, amit látva, Elza megkérdezi az anyját:

— Mama, kérem, nekem is volt ingem, amikor születtem?

— Nem volt.

— Oh, ha a lányok ezt az iskolában tudnák, mennyire szégyelném magamat.

—o—

A réz.

Egyik bécsi tölténygyárba bekopogtatott egy krakói kereskedő s réz eladásra tett ajánlatot. A réz nagyon drága, nagyon becses dolog most és kaptak az ajánlaton.

— Mennyi az a réz?

— Egy vaggon.

— És hol van?

— Krakóban.

Aránylag elég olcsó volt a krakói és igy hamar megcsinálták az üzletet. Kiállitották a kötlevelet, a hadügyminiszterium révén sikerült megszerezni a vaggont és a szállitmány hamarosan Bécsben volt.

Amikor kibontották a ládákat, butorok, konyfölszerelés: egy egész lakásberendezés került elő. A krakói pedig most már bevallotta:

— Másképen lehetetlen volt a butoraimat Bécsbe hozatni.

—o—

A fácán.

—o—

A rendőrkapitány előtt egy kopott ruháju, sovány ember áll. Egy vendéglőből hozta ide a rendőr. Megebédelt és fizetés nélkül akart elillanni, de elcsipték.

— Éhes voltam — mentegetőzik a szegény ember.

— És mindjárt fácánt kellett rendelnie, ha nem volt pénze?

— Mikor megettem a levest és az előételt s benne voltam a dologban, észrevettem, hogy egy irigy ismerősöm ül a szomszéd asztalnál. Gondoltam, pukkadjon egy kicsit, amikor látja, milyen jól megy nekem és fácánt rendeltem.

— No iszen, szép pukkasztás, amikor a végén látta, hogy elcsipik.

— Igy is elértem a célomat. Bizonyára attól pukkadt, hogy látta, mennyire hiába pukkadt, mig azt hitte, hogy jól megy nekem.

—o—

Jó neki.

A német kedélyességről szól az eset, amely egy aradi tartalékkórházban történt. A kórházban ápolt sebesültek egyike egy osztrák ezredbeli tartalékos, akit néhány nap előtt hoztak be. Mikor elhelyezték, a kötését fölcserélték, minden lehető módon gondoskodtak a kényelméről, a figyelmes ápolónők egyike megkérdezte.

— Nős?

— Igen, van feleségem.

— Nem akarja talán, hogy a feleségét értesitsük. Talán idejönne.

A tartalékos erre tiltakozni kezdett.

— Idejöjjön? Dehogy. A világért se értesitsék. Én egész jól érzem magam — igy ...

VETERÁN PESTA
régi amerikás és
ZÖLDFÜLÜ MARCI.

No Marcink hát kutya rosszul áll a világ, merhogy azok a cudar muszkák mán megest betolták pofájokat a zókontriba oszt ugyancsak cudarkodnak mindenfele: különösen meg a tót menyecskék körül igen legyeskednek, de hát nem is csuda, merhogy a tótok közül sokan igen kivánták a muszkát, hát most van hozzájuk elég csencsük.

Hát mondok lyó lesz mán eccer odacsapni a muszkáknak, mer még lemásznak a magyarok közé oszt elcsufitik a magyar vért. Idejei s vót mán, hogy a hátsó lábokra ájjonak a magyarok oszt aszongyák, hogy elsőbb gyün a mijenk, oszt azutég a többi. Aki igaz is, mer a fenének kell a szervijános gidres gödrös országa, de mán a mijenket se aggyuk oda senkinek.

No de most bevitték a német katonákat a szervijánosok meg a muszkák ellen oszt a tótokat meg a francijákho komendérozták, hát mondok most mán lesz valami, merhogy vége a komázásnak. Mer a tót katonák közül igen sokan komáztak a muszkával meg a szervijánosokkal, hát igy oszt fuccsba ment a háboru.

Mán igen szeretném hallani hogy órajtosan kiporolták a muszkát is meg a többit vele együtt oszt végi van annak a cudar háborunak. Mer ha soká tart még, hát nemcsak ott halnak meg a zemberek, de itt is. Már azér halnak meg ott mer gojó van a gyomrokba, itt meg azér, hogy semmi sincs a gyomrokba. No igaz, hogy mán itt is gojóval kezdik gyógyitani a magyart oszt Kártereten a bamszokkal lövöldöztetik őket. Mer hát aszondik, hogy aki a büdös gyárba nem lakik lyót torkig a fájintos szaggal, hát azt agyon kell lőni. Hát mondok csak szeretik ott a magyart akárcsak a fene a kis malacot.

Ha igy mén sokáig, hát akkor csakugyan muszály lesz innen muffolni másfele. Mondok még tán Canadába is lyobb, mer ott is csendőrökkel kisértetik az magyart oszt hát vágatnak vele, de azér mégis csak sejjem világ lehet ott, mer a zegyik ulyság igen dicsérgeti, hogy aszondi igy meg amugy fájintos kontri Kanada. Hát persze, hogy fájintos, de csak annak az ulyságnak, merhogy fizetség lyár érte. Mer hát régi igazság az, hogy aki fizet, az petyegtet.

No Marcink, hát te nem mégy Kanadába? Mán pedig elmehetnél a zulyságosokkal együtt, akik ojjan igen kinálgatik.

Hirdetési tábla.

A Király-utcában egy háztartási- és droguistaüzlet kirakatában hevenyészett, nagy cédulák vonják magukra az arrajárók figyelmét. Ezek a cédulák azt mutatják, hogy frissiben tették ki a cikkekre, amelyeknek az árát most hirtelenében leszállitották.

Van a kirakatban egy csomó gummi-szivacs is és az egyiken a következő felirás olvasható:

Orosz (hogy a fene egye meg) szivacs itt leszállitott áron kapható.

MEGRÁGJA AZ IDŐ VASFOGA

a legegészségesebb idegeket is: — nincs olyan halandó a földön — akár biborban született, akár koldusszegény — aki vértezni tudná magát az idegesség ellen, ha nem gondozza még idejében az idegeit.

Az ideges ember nem eszik, nem alszik, nyomott kedvü, ingerlékeny, gyakorta bántja szédülés, a feje fáj, elvesziti a munkakedvét, kiütések jelentkeznek a testén, birása. De csak akkor,

HA NEM HASZNÁLJA A PARTOGLORYT.

Mert a Partoglory az élet itala: a beteg ideget kireparálja s az egészséges ideget mindenkorra megtartja egészségesnek ugy hogy az ember mindenképen vértezve van azok ellen a bajok ellen, amikkel az idegesség fenyeget.

A PARTOGLORY a legideálisabb, legbiztosabb hatásu idegerősitő, vérképző és csontszilárditó medicina: ezt nemcsak mi mondjuk, de mondják azok a tizezrek, akiket a Patroglory állitott talpra. Nagy üvegenkint egy dollárért, hat üveggel öt dollárért küldi a PARTOS PATIKA, 160 SECOND AVE., NEW YORK N. Y.

Vidéki krónika.

A póruljárt miszter.

Az egyik martins-ferry-i miszter nagyon dicsekedett, hogy őt mennyire "lájkoli" a miszisze, pedig a miszisznek egy csinos főburdosa volt, akinek még betegeket is adott megőrzés végett, ahelyett, hogy a Dongó kórházába küldötte volna őket gyógyitás végett. Egy szép napon aztán összeveszett a miszisz a főburdossal és visszakövetelte a pénzt. Amikor a leghevesebb volt a szóváltás a főburdos és a miszisz között, éppen akkor toppant be a miszter a "sapból" s megtudta a valóságot. Most már ő követelte magának a pénzt a főburdostól, amiért a harcias miszisztől olyan két "csárdást" kapott jobbról és balról, hogy azonnal megeredt az orra vére s akár ő mehetett volna a kórházba a miszisz betegjei helyett. A főburdos pedig ugy megijedt, hogy csak néhány óra mulva mert a miszisz házi fegyverének, a seprőnyélnek a biztatására kibujni az ágy alól, s azután a miszisz a miszterrel együtt kidobta a házból.

A burdos miszisz.

Cudahyon egy özvegy miszisz megunta a szomoru egyedüllétet, hát elhatározta, hogy burdosokat szerez magának, még ha pénzért is kellene venni őket. Megtudta ezt nehány szemfüles bodi s addig környékezték az özvegyet, amig az kötélnek állott s kiváltotta őket a régi burdos miszisztől, akinek a bodik jócskán tartoztak. Persze a miszisznek jó pár dollárjába került a burdos szerzés, de ő nem törődött vele. Azt mondta, hogy a pénz kelendő és veszendő. Ördög vigye a dollárt, csak a burdos maradjon meg. A burdosok meg is maradtak, sőt a miszisz kérelmére szavazás utján főburdost is választottak, merthogy a miszisz nem tudott annyi ember között rendet tartani. A főburdos pedig nagy örömében annyi mérgest fizetett, hogy mindannyian alaposan berugtak.

Sok lud disznót győz.

Nősülni szeretett volna a viviani bodi s megkérte a burdosgazdáját, hogy szerezzen neki feleséget. A burdosgazdának volt Welchen egy "szvithartja", akit szeretett volna feltünés nélkül a városba hozni, hát azt ajánlotta a bodinak házastársul. El is mentek a "Görliért" Welchre és elhozták Vivianba, ahol a nősülendő bodi egy "sandit" bérelt ki, amelyet bebutorozott a menyasszonya részére. A görlinek nem tetszett a kastély, meg a keskeny ágy,hamar bucsut mondott a kapufélfának és átpártolt egy másik bodihoz, akinek két szobából álló sandija és szélesebb ágya volt. Az uj bodi "danoló masinát" is hozatott a görlinek és élte világát az uj miszisszel. Ez a boldogság sem tartott sokáig. A görlinek szük lett a két szobás világ, hát rábeszélte a bodit, hogy nagyobb lakást vegyenek. Tetszett a bodinak az eszme, mert azt hitte, hogy majd a nagyobb lakásban burdosokat tarthat. Vett hát nagyobb lakást és bebutorozta illendően. Szép volt a fiatal asszony, hát feltünt az "ángliusoknak" is. Amikor a gazda a bányában dolgozott, a "kárpenterek" tették tiszteletüket az asszonynál. Mikor az uj lakásban már otthonosan érezték magukat, a bodi egy gallon mérgest szerzett és vagy négy "dozen" sört és meghivta egy kis murira a magyar és angol "bojszokat". Javában mulattak, amikor megjelent az asszonynak előbbi vőlegénye, hat bodija kiséretében s azok is elkezdtek mulatni, mert a bodi "jussot" formált az asszonyhoz. Mikor már minden testi ital elfogyott, a gazda tudtára adta a vendégeknek, hogy most már hazamenni tanácsos. A vendégek hajlandók voltak megfogadni az okos tanácsot, csupán a volt szvithart bicsaklott meg, mint a rossz ló és nem akart elmenni, mert ő az asszonyhoz jogot formált sőt azonnal meg is ölelte. Ebből gabalyodás támadt. A gazda sörös üveget vágott a szerelmes bodi fejéhez. A kárvallott kedves társai pedig lefogták a gazdát s alaposan ellátták a baját, ugy hogy a padló, meg az ágy is csupa vér volt. Orvost kellett hivni, hogy megreperálja a gazda törött vállát. A legszebb az volt a dologban, hogy a verekedésben az asszony is a saját gazdáját ütötte s azután "meglépett" az előbbi szvithartal. Most már a bodi vitte diadallal haza a kedvesét a burdos miszisséhez, aki azonban seprőnyéllel várta őket s a bodinak azonnal kiadta a "tájmot". Mit volt mit tenni, beköltözködtek a szük ággyal berendezett elhagyott sandiba. Az asszony ugy látszik kósza lélek volt, harmadnapra, amikor a bodi a "majnában" dolgozott, megugrott a háztól és beállt Pocahontason egy "restorant"-ba pincérnőnek. A második számu bodi nemsokára megtudta, hogy hol van az asszonya, utána ment és térden könyörgött neki, hogy menjen vissza hozzá, de az asszony gondolkozási időt kért. Erre a bodi hazakullogott, eladta a butorokat és "elmuffolt" a "plézről".

FEKETE VONATOK.

Fehér éjszakában fekete vonatok
Szántják a mezőket,
Füstjük becsipkézi, bokrétába köti
A holdfénnyel átszőtt
Gomolygó felhőket.

Fehér éjszakában fekete vonatok
Vig dalt harsonáznak;
Nemzetünk fiai acél karjaiban
A rohanó szellők
Lobogókat ráznak!

Fehér éjszakában fekete vonatok
Hőseinket hozzák;
A kihalt mezőket halódó sziveik
Vérpiros rózsákkal
Teleharmatozzák.
Fehér éjszakában fekete vonatok
Egyre mennek-jönnek...
Dalból, vérvirágból a magyar szabadság
Egeket verdeső
Jegenyéi nőnek!

Báthory Gábor.

HÁBORUS HUMOR.

A hadikölcsön.

A hadikölcsön jegyzésének utolsó napján történt. Egy lelkes ember a háziurát kapacitálja.

— Ma még jegyezhet. Hazafias kötelességet teljesit és még nem is ingyen teszi.

— A kamatra gondol?

— Igen, a kamatra. Hat százalékot kap a pénze után. Hol kap ennyit!

— Szép, szép, én nem is kérek ennyit. Éppen ma adtam kölcsön száz koronát és csak egy koronát kapok érte — hetenkint.

A tizedik.

Egy urihölgy, aki naponkint a keleti pályaudvaron várja a sebesültek érkezését, egy sebesülthöz lép, aki szenvedő arccal fekszik a hordágyon.

— Segitségére lehetek valamiben? — kérdezte a hölgy.

— Köszönöm szépen, nem kérek semmit.

— Talán megtörölném az arcát ecetes vizzel?

— Tessék.

A hölgy előveszi a kéznél levő szivacsot, bemártja a szintén kéznél levő ecetesvizbe és megtörüli a sebesült arcát ugy, amint ezt az ápolónői tanfolyamon tanulta.

— Kiván még valamit?

A sebesült most már nem állja tovább szó nélkül.

— Nem akarok én, kérem, semmit. Ezt is csak azért engedtem, hogy ne rontsam el a kedvét. Maga már a tizedik, aki ma lemosta az arcomat.

Éppen elég.

Gróf Károlyi Mihály találkozott egyik régi inasával, aki még a háboru kitörésekor bevonult s sebesülten tért vissza a harctérről.

— No, fiam — mondta a gróf — hallottam, hogy nagyon vitéz voltál. Meg akarlak ajándékozni. Mit kivánsz?

— Hát, méltóságos uram, annyi koronát, amennyi az egyik fülemtől a másikig ér!

— Nem lesz az kevés, fiam?

— Megelégszem én annyival!

A gróf beleegyezik a dologba s épen le akarják mérni két füle közt a távolságot, amikor kiderül, hogy a fiunak csak egy füle van.

— Hát a másik füled hol van?

— Az méltóságos ur, — Szabácsnál maradt!

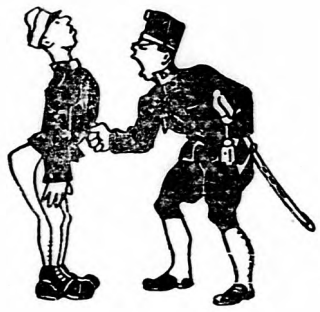

Barátom.

A háborus önkéntesek iskolájában vizsga folyik. Jelen van Z. tábornok, is "A lőfegyverek könyve" cimü hires szakmunka szerzője is. Balog Alfréd önkéntes van soron, aki még néhány hónap előtt gimnáziumba járt, ahol a legtehetségesebb magolók közé tartozott. A tétel, amelyre felelnie kell: a külföldi államok gépfegyverei. Balog örül a kérdésnek, mert a tábornok könyvének abban a részében van a gépfegyverekről szó, amelyet ő mondatról-mondatra bevágott. Szokása szerint nagy sebesen el is kezdi a darálást:

"... ez az állam a tüzelés sebességének fokozására uj rendszer bevezetését tervezi. Utalt erre már az ő közleményeiben barátom, Sóber általornagy is.."

— Ugy — nevetett a tábornok — magának is barátja?

AKI VALÓDI MAGYAR BORT AKAR INNI, KÉRJEN

Palugyay J. és Fiai

pozsonyi világhirü cég által töltött és csakis eredeti ládákban szállitott borokat.

VIDDER EMIL 40 Ave C. NEW YORK.

képviselő.

Egyedüli képviselője a **Salvator forrás** ásványviznek.

MUFFOL MISKA

főburdos vélekedései.

Azt a kutya nemjóját, hát a zókontriba a muszkák mán tulteszneknek még a főburdosokon is. Hát mondok emmán nem lyári, mer annélkül is sokkal több mán a muszka a födön, mind amennyi kéne. Jesszeri!

—

Ozt a nyul győzii szalonyos miszter meg igen sápitozott, hogy csak a muszkák győznének, merhogy igen nagy pánszláv vót a szalonyos miszter. Hát haragguttak is rá a magyarok rettenetesen. Eccer oszt levelet kapott a szalonyos miszter a zókontriból, hogy aszondi a muszkák mán mind a kozákok lyártak Homonnán is osztég hogy a szalonyos misznek otthun van a miszisze meg a jánya, hát a kozákok sugtak a fülökbe valamit.

—

No hát szörnyen mérges most a szalonyos miszter oszt sziggya a muszkákat, akárcsak a bokrot oszt azon sápitozik, hogy bárcsak minden muszkát megölnének a magyarok. No hát nem lyó a más kárán örülni, de aki a nemzettyének is rosszat kiván, hát az megérdemel ekkis büntetést.

—

Oszt Pörtyámbojba meg mán igen balyos lesz főburdosnak lenni, merhogy kitanátak ott valami patentos holmit, akirül a miszter igen óralytosan rágyühet arra, hogy lyárt-é kutya a kertbe. Hát mondok nem is megyek oda főburdosnak.

—

A misziszem öregannya meg igen kérdezgeti, hogy ide is elgyünnek-é a muszkák. Oszt igen csudálkozott, hogy mér nem gyünnek.

———o———

EGY APA KESERVEI.

Dult ábrázatu férfiu száguldott be szerkesztőségünkbe. Huzamos ideig nyargalászott fel s alá, mint a költő holttestén át a fujó paripák, aztán székre rogyott és szóla:

— Van itt egy okos ember?

— Mi tetszik? szólt Alborák, előbujva a kanapé alól, a hová ijedtében menekült.

— Maga itt a legokosabb ember? szólt az idegen kétkedőleg.

— Én, — felelt határozottan Alborák,

— No, tisztelem a szerkesztőséget.

— Köszönöm, majd megmondom neki, — felelt Alborák.

— Uraim, — szólt az idegen felém fordulva, — lássanak bennem egy kétségbesett apát.

— Látunk.

— Köszönöm. Nekem született egy fiam, azt Bendeguzra kereszteltettem. Flitz Bendeguz. Ugy-e szép név?

— Nagyon szép.

— Köszönöm. Aztán született még egy fiam...

— Még egy? Ej, ej, kis hamis.

Az idegen lesütötte szemeit.

— A második fiamat Álmosra kereszteltettem.

— Nagyon szép. Hát azután?

— Most jön a pác! Most jön a kétségbesett apa. Képzeljék: a két fiut nem tudom egymástól megkülömböztetni.

— Hogyhogy?

— Nappal mindig tudom, hogy melyik a Bendeguz és melyik az Álmos; de este!

— Mi van este?

— Este... ó este... este mindakettő Álmos.

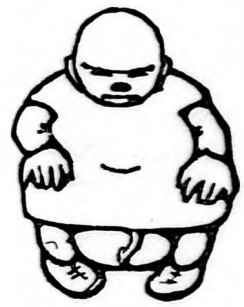

Honfitárs!

———

— Talán megsántulnál, ha beküldenéd a betegeket?!

B. S. E. SZ.

MAGYAR BETEGSEGÉLYZŐ EGYLETEK SZÖVETKEZETE.

TAGJA LEHET MINDEN MAGYAR FÉRFI ÉS NŐ.

Halálesetí illeték .... 1000 DOLLÁR
Temetési költség .... 100 DOLLÁR
Teljes munkaképtelenségi segély .... 500 DOLLÁR
Heti betegsegély .... 6 DOLLÁR

MINDEN MAGYARNAK KÖTELESSÉGE LENNE BEÁLLANI EBBE A LEGNAGYOBB, LEGRÉGIBB ÉS LEGOLCSÓBB TTESTÜLETBE.
1912 DEC 31-IG A BEÁLLÁSI DIJ FELÉRE VAN LESZÁLLITVA.
1418 State Str., BRIDGEPORT, CON.

RIZSÁK JÁNOS

129 SECOND STREET,

Pénzszállitó közjegyzö és váltó-üzlete. PASSAIC, N. J.

PÉNZT pontosan és gyorsan küld az ó-hazába: — HAJÓJEGYEKET Európába és Európából Amerikába az összes hajókra elad. — MINDENNEMÜ OKIRATOKAT szabályszerüen kiállit és konzulátusilag hitelesittet — UTBAIGAZITÁS, felvilágositás és tanács INGYEN. Bármilyen reá bizott ügyben pontosan és gyorsan jár el.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer.
Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY.
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS.
Előfizetési ár:
Amerikában egy évre $2.00
Magyarországra " " $2.50
10613 Earle Ave., CLEVELAND, O.

Egyes szám ára 10 cent.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER PUBLISHED SEMIMONTHLY.

Editor: GEORGE KEMÉNY.

AMERICAN ASSOCIATION OF MEMBERSHIP LABEL FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS WORLD BUILDING, NEW YORK

Entered at the Cleveland, O., Post Office as Second Class Mail Matter February 15th — 1903 under the act of March 3, 1879.

VIGYÁZÓ JÁNOS MEGFIGYELÉSEI.

Wilson elnök nem irta alá a törvényjavaslatot, amely az irástudatlan bevándorlók kitiltását célozta. Az aláirás megtagadásához néminemü erkölcsi bátorság kellett; mert hiszen az elnök szembehelyezkedett pártjával. Az elnök férfias cselekedetét megkönnyebbüléssel fogadta a nemzet nagyobb része; mert hiszen a törvényhozás által elfogadott javaslat nem volt kifejezője a nemzet akaratának. Az acélizmu bevándorlókra még mindig szükség van ebben az országban; mert a nehezebb munka elvégzésére nem igen vállalkozik, más, mint a sorsát megjavitani akaró ujonnan érkező bevándorló.

—

A bevándorlás szigoritása mellett nagyban erősködtek a munkás-uniók vezérei. Tulajdonképpen az ő vágyukat fejezte ki ez a javaslat. Csodálatos dolog, hogy miért gyülölik a bevándorlót éppen a munkásvezérek? Hiszen a bevándorlók legtöbbnyire hüségesen fizetik a tagsági dijakat, a munkásküzdelmekben kitartanak a legvégsőig, sőt amikor életveszedelemről van szó, akkor is a bevándorolt munkásokat tolják előtérbe. Eddigelé csaknem minden sztrájknál a bevándorolt munkások bőrét lyukasztották ki a bérelt gyilkosok, mig a nagyhangu hazafiak, a megkülömböztetést kereső vezérek szépségesen távolmaradtak.

—

Lattimertől kezdve Carteretig mindenkor bebizonyosodott, hogy a bevándorolt munkás huzza mindenkor a rövidebbet. Az ohioi bányászok csaknem egy esztendő óta nyomorognak, de nem adják föl a küzdelmet. Holmi ruhagyüjtést is rendeztek, vittek is nagysok ruhát a bányatelepekre, de több megbizható magyar bányász jelentése szerint a magyaroknak nem annyira ruha jutott, mint inkább rongy; mert hát "vakulj magyar, ne lass tót"!

—

A cartereti emberészárlás miatt ugyancsak fölháborodtak a new yorki lapok. Képben és irásban elitélték a sheriffet, a gyártulajdonosokat és a fölbérelt gyilkosokat. Pedig hát az egész dolognak inkább a laza törvények az okai. A huszadik században nem szabad megtörténnie annak, hogy korcsmák zugaiban összeszedett gyanus alakokra bizzák a rend föntartását és egyuttal bizonyos határig a törvény végrehajtását. A régi, korhadt rendszernek tehetetlen áldozatai azok a szegény munkások, akik kenyeret kértek, de kenyér helyett golyót kaptak.

—

Az egész országon végigjajduló kenyértelenség sok mindenféle javaslatot vetett felszinre. Megszólalnak a nagy emberbarátok, kegyelem kenyeret is adnak itt-ott a nélkülözőknek, vagyis ideig-óráig tartó tapaszt tesznek a mély sebre, amit becsületesen és okosan kellene gyógyitani, hogy el ne pusztitsa idővel az egész szervezetet. Arra hivatkoznak, hogy nincs munka, nincs pénz, s igy nem lehet kenyér. Hát hová lett az ország pénze? Minden egyes ember tagja a nagy nemzet-testnek és igy minden egyes emberről gondoskodnia kellene bizonyos határig az államnak. Hiszen ez az ország nagy, hatalmas, gazdag és termékeny s igy egyetlen fiának se szabad lenne elpusztulnia a nyomoruságtól.

—

Kegyetlen időket élünk. A nagy európai mérkőzés hatását mi is megérezzük, bár ebben a mostvaló nyomoruságban sokkalta több része van a politikai sakkjátéknak, mint a háborunak. Itt ugyanis még mindig a politikai érdekek szeszélyétől függnek a milliók. Európában az a cél, hogy Anglia kiéheztesse ellenfeleit, itt pedig ugyancsak az agyonéheztetéssel akarják rákényszeriteni a nemzetet arra, hogy polgárjogának gyakorlásában a pénzérdekek kivánsága legyen az irányadó; mert külömben nincs kenyér.

—

A kiéheztetésről jut eszembe hogy Anglia nagyban szállitja Amerikából az élelmiszereket, s azonkivül Canadába szeretné csábitgatni az Egyesült Államokból a magyarokat, akik tudvalevőleg jól értenek a földmiveléshez. És csodálatos dolog, hogy akadt magyar ujság, amely közölte hasábjain a canadai kormánynak ebbeli hirdetését, már pedig tudva tudott dolog, hogy a Canadában lakó magyar, osztrák és német állampolgárokat rablógyilkosok módjára katonákkal őriztetik Canadában.

—

A canadai magyarok még levelet se küldhetnek Magyarországba. Az Egyesült Álllamokban lakó ismerőseik révén juttatják el Magyarországba szánt leveleiket Szóval Canadában ellenséget látnak a magyarban, de azért az illető lap még se tartotta szükségesnek, hogy visszautasitsa a magyar nemzet ellenségének magyarokat csábitó hirdetését. De azért máskülömben nagy a hazafias lárma minden vonalon. Dörgedelmes cikkek jelennek meg Anglia ellen, hanem az angol pénz mégis csak elfér a zsebben. Hiszen a pénznek nincs szaga!

A DONGÓ POSTÁJA.

N. L. Hogy elmenjen-e Kanadába? Nem ajánljuk, de ha kedve tartja, elmehet.

H. V. Muffol Miska gondjaira biztuk.

L. M. Veterán köszöni a tiszteletet, de azt mondja, hogy abból nem lehet megélni.

Hátralékosok. A Dongó nem kér fizetés emelést, de a régi fizetést várja.

K. K. Igaza van; a muszka cár baloldali felső szemfoga nincs aranyból.

H. Z. A muszkák csináljanak magának konkurrenciát a megszállásnál.

M. V. Az igéret nagyon szép, de még szebb, ha megtartják.

L. H. Mindkettőt kidongtuk.

M. W. Elhuztuk az özvegy miszisz nótáját.

F. J. Nagyon körülményes volt, de azért kifaragtuk.

D. O. Egyrészét kidongtuk, a többi jövőre maradt.

J. E. Teljesitettük kivánságát.

S. S. Igy jár az, aki a Dongó kórháza helyett a főburdosnak adja a betegeket.

Cs. B. Megfikszoltuk.

T. J. Ezt is kidongtuk.

Több levélről a jövő számban.

Az utcán.

Egy ur a másikhoz (az előttük menő hölgyre mutatva): Ugy látszik, csinos...

Hölgy (visszafordult): Szemtelen!

Ur: Szent isten, igaza van! De bocsánat én hátulról láttam!

A patent patkó.

A castle shanoni hármas "plézen" egyik kovács bodi megigérte a "bósznak" hogy olyan patkókat készit a "mulinak", amilyet még nem evett ez a görbe hátu Amerika. A bósz megörült az igéretnek és szép jutalmat igért a bodinak, ha elkészül a csoda-patkó. Törte is a fejét a bodi vagy három hétig, végre kisütötte, hogy próbaképpen fából készíti meg a patkót s ha jól illik a mulinak, akkor önti csak vasba. Nagysokára elkészült a patkó, természetesen fából. A szegek helyére zsinórt huzott a bodi, hogy majd annak segitségével erősiti a patkót az öszvér lábára. Meghatározták már a próba sarkantyuzás napját, de másképpen fordult a világ sorsa. Az öszvérből már ugyis ugattak a halál kutyái végre egy szép csendes éjjelen patkó nélkül is elpatkolt az árnyék világból. Röstelte a mester a dolgot, annál is inkább mert azért csak biztatták, hogy próbálja fel a patkót a mulira, de ő szomoruan felelt, hogy döglött mulinak nem kell patkó. Mikor pedig tovább is heccelték, nagy mérgében még szabadalmaztatás előtt megsemmisitette a patent patkót. Azóta nem nagyon tanácsos a bodi előtt muliról, meg patkóról beszélni.

Földikém!

— A holló dicsérje meg a szemeidet, ha ellopod a más Dongóját!

Biztató.

Beteg: Doktor ur, ez a roham még sokkal erősebb volt a többinél.

Doktor: Sebaj, ugyis ez az utolsó.

Hol van a sárga csikó.

Nagyszerü szinielőadás volt Racineben az özvegyek és árvák javára. A mükedvelők ugyancsak kitettek magukért. Játszottak, mint talán még soha. A publikum nagyon meg volt elégedve, merthogy a "Sárga csikót" játszották a szinpadon. Az előadás után csupáncsak egy bodi nem volt megelégedve, mert a sárga csikó hiányzott a szinpadról. Csak nagynehezen lehetett őt megnyugtatni azzal, hogy a csikó gyengélkedett és nem tudta megtanulni a szerepét.

Jóravaló magyarok.

Az ujesztendőben nagyon lassan mozognak a jóravaló magyarok, pedig most ugyancsak szükség lenne a jóravaló magyarok jó indulatára. A mult szám megjelenése óta a következő jóravaló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Kocsiscsák István Lorain, Horváth József Kulpmont, Mogor Sándor, Akron.

Fogadják a Dongó köszönetét.

Durdon István Don Caféja
Odanéz ki a Steinwayra.
Van is benne ital bőven;
El ne kerüld elmenőben.
Fogd meg a kilincsét bátran,
Mert a bárnál jó barát van.
9211 STEINWAY AVE. CLEVELAND.

$ZEPE$$Y

A LEGRÉGIBB MAGYAR KÖZJEGYZŐI, PÉNZKÜLDŐ ÉS HAJÓ-JEGY IRODA OHIO ÁLLAMBAN.

Legbiztosabb pénzküldő és hajójegy iroda Amerikában. Hazai ügyek pontos és szakszerü elintézése. Honfitársak minden ügyben forduljanak hozzá. Cime JOS. L. SZEPESSY, 9117 Buckeye Rd., CLEVELAND, O.

MAGYAR HIRLAP

a legolcsóbb magyar napilap Amerikában.

ELŐFIZETÉSI ÁRA

egy évre **3 dollár**
4 hónapra **1 dollár**
Egyes szám ára **mindig 1 cent.**

MAGYAR HIRLAP

magyar emberek tulajdona. - Szerkesztője: **Kemény György.** - Mutatványszámot kívánatra szivesen küld a kiadóhivatal. - Clevelandban egész héten **6 centért** kaphatja meg mindenki házhoz szállitva a lapot. - Jelentse be cimét a kiadóhivatalnál.

MAGYAR HIRLAP

8802 Buckeye Rd.

Cleveland, O.

VILMOS KORONÁZÁSA.

—o—

Mátyás, a derék szabólegény, mikor Berlinben olvasta az utcasarkon a behivást, amit a nagykövtség hirdetett, megcsókolta a feleségét, a berlini asszonyt és azonnal igyekezett haza Magyarországra katonának. Ideérve, beköszöntött a sógorhoz, akinél valami tizenöt év előtt a mesterséget kitanulta. Mátyás már régen odavan. Megjárta Amerikát, azután Berlinbe vetődött, ott van már vagy tiz esztendő óta, meg is nősült ott, elég boldogan élhettek, mert most is sürün levelezik egymást az asszonynyal. Mátyás bácskai szerb fiucska volt, mikor az apja behozta ide szabói tudományok elsajátitására, becsülettel kitanult s becsülettel hazajött amikor hirül vette az idegenben hogy hivja a király a honvédeit.

Mátyást itthon régi ezrede kedvvel fogadta. A katonaideje alatt kitanulta az egészségügyi szolgálatot is, azután meg hogy ügyes, világotjárt szabó is, kórházi szolgálatra állitották. Mikor virraszt éjszaka a beteg társak fölött, ráér varrogatni, foltozgatni a testvérek szakadt ruháit, mert azt mondja a Mátyás, hogy annyi szakadt ruhát hoznak haza a testvérek, hogy ha ezerévig élne, akkor sem tudná valamennyit megfoltozni, rendbe igazitani. Ha azonban nincsen éjjeli szolgálata, akkor hazajár a régi tanitómesterhez aludni, estenden irja leveleit Berlinbe: mein Kind, s Berlinből ir neki az asszony: mein Kind, hast du mich nicht vergessen? s Mátyás irja vissza: nein, nein, mein Kind.

Mátyással szokás évelődni mert Mátyás, mint a föntebbi példák is mutatják, jó fiu és évelődni csak jó fiukkal érdemes. Jön tehát Mátyás haza olyan estén, amikor szabadéjszakás és mondják Mátyásnak igen szigoru komolysággal:

— Baj van, Matyi.

— Mi baj van kérem? — kérdezi Mátyás.

— Hát nem ögyéb, mint hogy szoritják a némötöket két oldalrol is.

Mátyás csak neveti:

— Ne tessék félni. Én sem félem. Németet lehet szoritani, de német azér gyézni fog.

Mátyás mint zsenge szabóinas még szerbül gondolkozott. Később magyarul gondolkozott. Az amerikai angolság is hagyott benne némi nyomot. De már most tiz év Berlinben: Mátyás inkább németül gondolkozik. A magyarban is, angolban is, németben is van elég ő betü, de a szerbben nincsen, ennélfogva azt, hogy győzni, Mátyás most is csak ugy mondja hogy gyézni.

— De nem tréfa ez, Matyi, a jó röggelét, — mondják neki — mert csakugyan nagy bajban vannak a némötök.

Matyi most már nem egészen tudja, komoly beszéd-e ez a dolog, vagy pedig hogy csakugyan a bolondját járatják vele? Lehorgasztja a fejét és olyan a Matyi most, mint a szomoruság. De azután erőt vesz magán, az ember kiegyenesedik, teheti, mert elég hosszu hozzá és szétjártatja a szemit a szobában az emberek között. Erős hangon, németül mondja válaszul mindeme beszédekre:

— Él még Vilmos!

*

No azután aztán mondják neki, hogy hiszen csak tréfa volt az egész: ki akarták próbálni. Ez már más, ez nem baj, mert tréfaságnak kell lennia világi életben, mivelhogy minek szomorkodjunk örökké, mikor igyis-ugyis egy a fizetés, Matyi megvidámodik.

— No, — mondja. — Tudtam én esztet. Nem szabad félni, én sem félem. Én még ott akarom lenni Berlinbe, feleséggel, Mikor Vilmost koronázzák. Akkor lész egy nagy ünnep Berlinbe, mikor pap Vilmosnak fejire koronát teszi.

— Ugyan, — kérdezik Mátyást — hát ugyan? Hát Vilmos nincsen eddig mögkoronázva?

Matyi sötéten mondja:

— Az nincsen.

A kérdezősködés tovább tart van benne egy kis évődés is, mert a hallgatag Matyit amugy nem igen lehet szóra birni. Azt mondja a kérdés:

— Hát hogy löhet az, hogy még mindig nincsen mögkoronázva? Mikor már olyan rég időtől fogva császár? Hát mi dolog ez? Hát milyen nép az ottan, hogy eddig nem kinálták föl a fejére a koronát?

Matyi csodálkozva és bizonyos fölénnyel tekint végig eme értetlen magyarokon, mint akiknek nincsen a dolgokról helyes fogalmuk. Fölvilágositás gyanánt tehát mondja:

— Az nem ugy van, kérem. Egy német császárt nem lehet koronázni, csak akkor, ha egy háboruban gyéz. Majd Vilmos most gyézi, mind is gyézink és én ott akarok lenni Berlinbe koronázáson feleségestil...

...Szerelmes Istenke, de jól tennéd, ha legfölsőbb hatalmaddal ugy intéznéd a dolgok folyását, hogy a mindenképpen hü és jó Matyi minél hamarább ott lehetne a berlini koronázáson, feleségestil...

Tömörkényi István.

—o—

Magyarom!

— A cartereti "deputyk" üdvözöljenek téged, ha potyán olvasod a Dongót!

Bridgeporti Rákóczi Egylet

Alakult: 1888 április 13.

TAGJA LEHET MINDEN MAGYAR KERESZTÉNY FÉRFI ÉS NŐ.

Férfiak 16—45, nők 16—40 éves korig. — Gyermekek 4—16 éves korig. Fizet heti $6.00 betegsegélyt, $450.00 félsegélyt és $900.00 haláleseti illetéket.

A gyermekosztály tagjai után $100.00 temetési költséget.

Osztályok alakithatók a keleti államokban. — Bővebb felvilágositással szolgál:

Troll Vince titkár

626 BOSTWICK AVE.,
BRIDGEPORT, Conn.

Bridgeport város és a M. B. E. Sz. letéti helye.

THE FIRST BRIDGEPORT NATIONAL BANK

OF BRIDGEPORT, CONN.

Main és Banks utcák sarkán.

CHARLES G. SANFORD, Elnök.
F. N. BENHAM, Alelnök.
P. W. WREN, Alelnök.
O. H. BROTHWELL, Pénztárnok.
H. C. WOODWORTH, Segéd-pénztárnok.
F. N. BENHAM, Jr., Segéd-pénztárnok.
F. W. HALL, Segéd-pénztárnok.

A bank elfogad betéteket kereskedőktől, egyesületektől, valamint magánosoktól. — Udvarias kiszolgálás.

SCHWARTZ B.

2830 E. 79 st., CLEVELAND, O

KÖZJEGYZŐ. Pénzküldés a világ minden részébe.

HAJÓJEGYEK minden vonalra.

Mindenféle ital kicsiben és nagyban.

Vidéki megrendeléseket is elfogad.

Diszokmányt

rajzokat, festményeket, hirdetéseket rajzol és fest

KEMÉNY JÁNOS

a nagy Dongó rajzolója.

Cime:
Corner Buckeye Road. & East 89 Str.
CLEVELAND, O.

SCHWARTZ H. VILMOS

ÜGYVÉD ÉS HITES KÖZJEGYZŐ.

Iroda: 304 Superior Ave., N. W.

Lakása: 1832 East 101 Str.
Telefon: Main 639 és Cent. 6906 K.
Tel. Doan 2604-R és Princeton 2112-R.

JÓ BOR, JÓ EGÉSZSÉG!
2633 E. 89 St.

Én, Veterán Pesta hatvanszor esküszök, hogy soha olyan jó bort nem ittam, mint **Juhász Pistánál a Boltonon.** Azért a ki jó bort akar inni, vegyen tőle. Atreca:
JUHÁSZ ISTVÁN corner Kennedy és E. 89 Str., CLEVELAND, O.

Laczkó József hires ember:
A szkunerre láncot nem ver,
Bátran rakja ki a bárra.
A mérges meg olyan nála,
Hogy ki abból jól benyakal,
Vén korában is fiatal.

8107 Rawlings Av. Cleveland, O.

HOTEL MIDDLESEX

Woodbridge-on (magyarul Ubrics) van Amerika egyik legtisztább hotelja, a melynek **GALAJDA PISTA** a tulajdonosa. Valóságos minta-szálloda.

Étel, ital s szivar olyan van nála, hogy az embernek hét rőfre nyulik utána a nyála.

NOVÁK ISTVÁN

45 R. R. Ave. South Norwalk, Conn.
A legnagyobb magyar italkereskedés Connecticut államban.

Rendelésre szállit bort, sört és egyéb italokat. A ki So. Norwalkon jár, térjen be hozzá, mert nála jó bor, sör, mérges és szivar kapható.

Galbos János szalonjában
Vigan szól a nóta.
Pohár hozzá a hegedü,
A vonó a kóta.
Aki hozzá betér,
Meg nem bánja soha;
Mert Galbos itala
Nem hitvány mostoha.
GALBOS JÁNOS szalonja
9204 Cumberland Av., Cleveland, O.

Verhovay Segélyegylet

A LEGRÉGIBB MAGYAR EGYESÜLET AMERIKÁBAN.

Fizet 1000 dollár haláleseti illetéket.
Fizet továbbá $500 félsegélyt, $300 csonkulási díjat és 2 évig betegsegélyt.
Aki családját szereti, álljon be az egyesületbe. Minden felvilágositást szivesen megad.

GÁBOR ISTVÁN
FŐTITKÁR
320 Jenkins Arcade Pittsburgh, Pa.

ROTH BANKHÁZAI

PÉNZKÜLDÉS HAJÓJEGYEK
KÖZJEGYZŐI IRODA
HAZAI JOGI ÜGYEK

401-403 Jerome Ave.,
McKeesport Pa.
110 Smithfield St.,
Pittsburgh, Pa.

DEMCHÁK ISTVÁN

LEGNAGYOBB MAGYAR PÁLINKA KERESKEDÉSE.

HAZAI BOROK, SZILVÓRIUM, TÖRKÖLY, VALÓDI JAMAICA-RUM.
AZ E. Á. BÁRMELY RÉSZÉBE KÜLD ITALT.

8933 BUCKEYE RD. (177 SO. WOODLAND) CLEVELAND, O.

IRJON ÁRJEGYZÉKÉRT

Disznóhistóriák.

Disznó: öltek So. Bendben.

Határozat történt az egyik south bendi jónevü magyar bankár házánál, hogy mivel az időjárás kellemes, a husnemü pedig kellemetlenül drága, hogy a téli husinség megakadályozására egy kis disznóölést rendeznek. A bankár urnak nagyon sok volt a dolga, azért megbizott két bodit, hogy kapjanak fel az automobilra, rohanjanak ki a farmra és hozzanak haza egy, a kövérségtől már a lábán állani sem biró "gyesznót". A bodik jól felpakolták az autó ládáját, holmi gyilkoló szerszámokkal, körülbelül annyival amennyi tiz-tizenöt kozák leölésére is elég lett volna és kihajtattak a farmra, magukkal véve még segitségül néhány markos bodit. A disznóvétel csakhamar megtörtént, a bodik körülállták az áldozatot és az egyik vállalkozott reá, hogy megadja neki a kegyelemdöfést. A kegyelemdöfés megtörtént, a disznó leesett a lábairól, akkor az egyik bodira bizták, hogy tartsa addig, amig páráját kiadja és alkalmas lesz a müvészi feldolgozásra. A bodi csak fogta a sertést, a sertés pedig egyre rángatózott és nem igen mutatott hajlandóságot párájának végleges kilehelésére, sőt megunva a dicsőséget talpraugrott és szaladt egyenesen a keritès mögött elterülő mezőségnek. De a bodi sem engedett a jussából, ő pedig fogta a megölt disznót s szaladt utána, ki nem eresztvén sörényét a kezéből. Igy kergetőztek vagy egy félóráig, mignem a disznó az okosabb enged elvénél fogva eldült s kiadta lelkét. A bodi pedig a disznóval együtt esett a földre, még pedig alól, ugy, hogy alig birták a nehéz test alul kihuzni. Ez azonban nem ártott a bodinak, sőt használt, mert addig örökösen fájt a háta, azóta pedig mintha elfujták volna a hátfájását. Most már azután diadalmasan vitték haza a hizottat, miután müvészisen feldolgozták. Ennek örömére olyan dáridót csaptak a Jóska bácsi "háléjába", hogy még maig is emlegetik. Csupán egyik bodinak ment el a kedve, annak, amelyik müvésziesen feldolgozta a sertést. A bankár ur ugyanis amikor megnézte a disznót észre vette, hogy annak a legbecsesebb része, a farka hiányzott, mert elvitte a házőrző. Azóta, ha kérdezik a bodit, hogy hol van a disznó farka, szomoruan feleli, hogy megette a kutya.

KEDVES SAJTÓHIBA.

(Egy amerikai magyar lapból.)

"A figyelmes rendőrség minden egyes asszonynak, vagy leánynak, aki közremüködött, egy szép csokrot adott."

Cudahyi jókivánságok.

Ne vedd meg a cucilista kalendáriumot, mert nincsen benne a hold járása.

Házas ember létedre várd be a más misziszét a "muli pikcser" előtt.

A más miszisze hivasson a bíróhoz "komának" mert magadnál hordott a "pikcséjét".

Hivjon meg egy miszisz téaestélyre és akkor süljön ki, hogy minden van a téához, csak téa és rum nincsen.

A muszka császár kommandérozzon neked, ha elszereted a más misziszét.

A Zeppelin léghajó tegye a fejedre a kalapot, ha ellopod a más Dongóját.

MUSZKA FOGSÁGBAN.

Egyik new yorki napilap közli az alábbi esetet. Egy porosz katonákat, aki muszka fogságba került és Szibériába küldték, igy ir feleségének: "Jól érzem magam Szibériában, a muszkák nagyon jók hozzám. Az ágyak nagyszerüek, a kiszolgálás elsőrangu Meg van engedve, hogy szinházba járjunk és mulatozzunk. Szobatársamat, aki ennek ellenkezőjét irta, tegnap agyonlőtték."

Válasz.

Vendég: Pincér, itt egy bogár ugrándozik a sültön.

Pincér: Uraságod talán csak nem tagja az állavédők egyesületének?

Dr. FARKAS GÉZA

1958 Genessee St., E. TOLEDO, O.

5000 DOLLÁR BIZTOSITÉK AZ ÁLLAMNÁL.

Magyarországi és itteni peres ügyek gyors és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi tanács és hajójegy. Forduljon hozzá bizalommal.

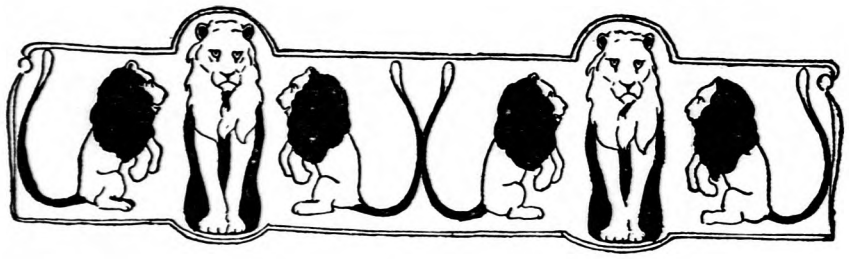

Lakodalmi esetek.

A szavazás utján választott vőfély.

Hét országra szóló lagzira készültek Castle Shanonban a "numera" hármon, ahol az egyik bodi ugy gondolkozott, hogy elég ebben a "kontriban" egy Muffol Miska, ő állandó tüzhelyet alapit magának. Hamarosan talált egy "görlit", aki hajlandónak nyilatkozott megosztani vele az élet keserveit. Kitüzték az esküvő napját. Kiválogattak hat derék vőfélyt, akik annyit jártak hivogatni, akár az Orbán lelke. Meg is hivtak kicsit és nagyot, ifjut és öreget sőt még "ájris" bodikat is meghivták. A sárga lére, meg a jó vacsorára aztán összesereglett a sok vendég, de még a Dongó beteglátogatója is ott volt, gondolván, hogy, ahol annyi egészséges, mulatni vágyó fiatalság van, akad ott beteg is a Dongóra. De bizony nem akadt, mert a bodik, mind a menyasszonytáncra tartogatták a betegeket, a beteglátogatót pedig azzal vigasztalták, hogy majd a bőjtben tánc helyett a Dongónak adják a beteget. A vacsoránál azután nemcsak a vendégek tátották a szájukat, hanem a vőfélyek is, ahelyett, hogy verset mondtak volna.

Végre a vőfélyek szavazás utján a vendégek közül választottak egy hetedik vőfélyt, aki azután vállalkozott a verselésre. Verselt is ugy, akár a Peleskei Notárius, csakugy bámultak a vendégek, még az ájris bodik is. A vőfélyek pedig a konyhában örömükben kállai kettőst jártak. De azért fogadkoztak, hogy többet nem mennek vőfélyeknek.

A papiros gallér.

Lagziba készült a hármas plézen az öreg bodi, még pedig násznagynak. A lakodalom előtt való napon jutott eszébe, hogy nincsen tiszta gallérja. Azért elment az egyik bodijához, akinek körülbelül olyan nyaka volt, mint neki, hogy egy tiszta gallért kölcsönözzön tőle. A bodi nem volt ugyan otthon, de a miszisz azért adott neki gallért, amit papirosba csomagolva adott át a bodinak. Hazafelé menve, betért egy házhoz, ahol akkor a bodija tartózkodott, hogy megmondja neki, hogy a miszisz adott neki egy gallért kölcsönbe. A házban éppen egy hordó sört akartak palackokba lehuzni, de mert senki sem értett hozzá, a gazda a bodikat kérte meg a mütét keresztül vitelére. A bodi vállalta a "dzsábot". A papirosba göngyölt gallért a konyhában hagyta, ő pedig lement a pincébe a sört lehuzni. Mire készen lett s hazafelé indult, a bodik kérték, hogy mutassa meg, hogy milyen gallért kölcsönzött neki a miszisz, de a násznagy nem volt hajlandó. Azt mondta, hogy majd meglátjátok holnap, ha a nyakamon lesz. Másnap a bodi készült a lagzira. Kicsinyositotta magát és kihámozta a gallért a papirosból s majd eldült ijedtében, mert a huncut bodik ellopták a gallért és helyette egy "cipőbaksziból" kivágott megfelelő nagyságu papiros gallért csomagoltak be.

A. STRASSBURGER and Co.

Imakönyv, olvasmány, pipa, dohány és más hazai áru sehol nem kapható oly nagy választékban, mint nála.

925 FIFTH AVE., PITTSBURG, PA.

EGY ANYÓS ALBUMÁBÓL.

Jobb ma egy vő, mint holnap két házasságközvetitő.

*

A hozomány mindent pótol s a hozományt nem pótolja semmi.

*

A vő egy kihalófélben levő emberfaj.

*

A leányod férjét ne gyötörd halálig. Mert nincs nehezebb mint özvegyet férjhez adni.

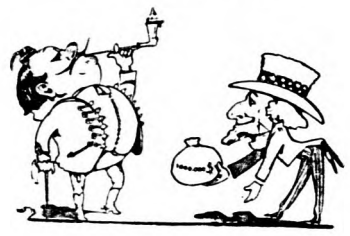

Kimélet.

—o—

A Vörös Kereszt tudósitó irodájához, amely a harctér halottairól és sebesülteiről ad felvilágositást, sok, sok kérdezősködő fordul s halomszámra jönnek a levelek is, amelyekben aggódva, reménykedve kérik az értesitéseket.

Akad a levelek között sok olyan is, amely a maga szomoru mivolta mellett, kénytelenül mosolyra készteti az embert. A minap hozott a posta egy ilyen levelet, amelyben ezt irta valamelyik alföldi faluból egy jó asszony:

Tekintetes Vörös Kereszt!

Kérem szépen velem férjem halálát kiméletesen tudatni.

Tisztelettel

Kóla Andrásné.

Biztató.

Ur: És jó ez a hajnövesztő szer?

Borbély: De mennyire. Ha három hétig használja, olyan szőrös lesz, mint a majom.

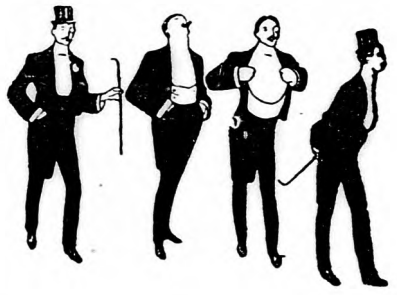

TALÁNYOK.

Mi ez?

Ház — Szokás
Ház — Szokás

A megfejtés dija: **egy szép könyv.**

A megfejtés beküldésének határideje 1915 február 10.

A mult számban közölt talány megfejtése

Három királyok.

Helyes megfejtést küldtek be a következők:

Özv. Lengyel Pálné, Jakosa József, Pirka István, Kiss Péter, Kötény András, Bodor János, Szőllösy János, Bodnár József Makay János, Wereb István Petrassevics Ákos, Mérey Viktor.

A jutalmak kitüzött könyvet özv. Lengyel Pálné (So. Norwalk) nyerte meg.

Hátralékosok.

A Dongó is pénzbe kerül, nemcsak a háboru. Jó lesz tehát beküldeni a betegeket, mert különben az "esseni nagynénik" köhögnek majd a hátralékosoknál.

A telefon.

A kegyelmes és méltóságos asszonyok előtt a segitő egyesületben megjelenik egy toprongyos alak. A ruhája rongyokban lóg le róla, a derekán zsineggel van összekötve a kabát, látszik az összegyürt, sáros emberen, hogy az éjszakát a szabadban dideregte át.

A bárónő, aki a jelentkezők adatait feljegyzi, kikérdezi a szánalmas embert, azután az ő szokott, hivatalos modorában kijelenti:

— Köszönöm, uram. Mi lehetőleg segiteni fogunk önön, s alkalomadtán értesitjük. Mi is az ön telefonszáma?

A mákos tészta.

Koldus állit be egy gazdag házi urhoz, aki nagyon fösvény. Ebédet kér.

— Szereti a mákos tésztát? — kérdezi a háziur.

— Nagyon szeretem.

— Akkor mit akar nálam. Gyomorbajos vagyok s az orvos eltiltott a tésztától. Csak nem fogok maga miatt tésztát főzetni!

Melegen Tartja Clevelandot

A The East Ohio Gas Company termel, szállit és házhoz vezet természetes gázt.

Hatszáz mértföldnyi külső csövezeten, amely $12,000,000-ba került, hozza a természetes gázt West Virginiából.

Ennyibe csak a gázvezeték kerül.

A házakhoz való vezetésre ujabb milliókat költ a társulat.

A gázföldeket s a berendezést együvészámitva, 80 millió dollárnyi befektetésbe kerül, hogy természetes gázzal melegen tartják Clevelandot.

THE EAST OHIO GAS COMPANY

Superior Ave., Opposite Hollenden Hotel
Cleveland, Ohio

Main 4866 **"New Business" Dept.—Central 902**

100% tiszta török dohány.

Mindenütt—
Miért?